

Савремена руска поезија – Ирина Михашина

ЈЕСЕН ЈОШ НИЈЕ ПОТРОШИЛА БОЈЕ

Јесен још није потрошила боје,
под ногама злато посипа до жбуња,
бајку од ћилибара брезама поклања,
свет у тужну маглу одева и склања.

Нећу се у октобру напити од уживања –
златна Русија зове у шуме, бајна.
И за сетно лето достојна награда –
чудесна лепота – сва је њена тајна.

СЕОЦЕ У ПЛАНИНИ

*посвећено селу Лукинци (Чајковски рејон,
Пермског краја)*

Сеоце у планини,
драгих места радост,
уредне кућице са димњаком,
и звоно за оградом.

Језерце у долини, низ падину,
и јагода сплет на планини,
тајне вековне зарасле,
у мрежи алги од муслина.

Све цвета у завичају,
кантариона жутог богатство,
као жен-шен он је на крају,
са златним брком¹ братство.

Кедрови са бујним крошњама
и борови украшени,
а у брезовим шумама —
вргања царство мами.

Безброј печурака рујница,
шумских јагода и боровница,
и пастелних боја меда слике,
раскош природе разнолике.

Све нам даје земља плодна,
снагом пуни свемир,
ширина бескрајна видна,
и на ливади косидба.

Бујни разговор трава
и пшенична забава,
пољских различака плаветнило,
и мирисна свежина.

И све ме вуче на драга места,
и душа ка пољима стреми,

---

¹ *Златни брк* — лековита биљка са издуженим листовима која личи на мали кукуруз. Садржи широк спектар витамина, гвожђе, хром и бакар, који спречавају развој хелија рака и утичу на јачање крвних судова. За њену лековитост везане су многе легенде

ка небу што у дугиним бојама блиста —
као птица да слободно полети.

На небеским острвима,
облацима небеско-плавих љиљана,
заувек остајем да живим
са тобом у Русији вољеној...

ОБЛАК ЉУБАВИ

Подсвест је изабрала за нас —
ми сами љубав нисмо тражили.
Да смо се нашли у облаку цунамија,
изненада смо схватили.

Прекрио нас је облак љубави,
бео, паперјаст и велики,
И цео свет није важан — само ми,
ти и ја, и овде смо само нас двоје.

Закуцаће срце убрзано,
чим угледа драгог лик.
О овом осећању прећутаћемо,
а оно на растанку плануће опет.

У БОТАНИЧКОЈ БАШТИ

Мирис јасмина –
Слатких сањарења вал.
Песмом славуја
Мој живот испуњен је сав.

Поветарац, пољана,
Јелки лепота бајна...
Очарава ме башта,
Чудесна, као машта.

Добро – на Небо
Да успем да одлетим.
У рајском врту, на сунцу,
Као ружа да блистам.

Ружичаста хаљина,
И од ружа букет,
И осамнаест година
Као да ми је опет.

Невоље даљина односи...
А ја бих по трави
Боса ходала по роси...
Само на јави.

Ботаничка башта, Санкт Петербург

*• Песме и биографију песникиње
превела Оливера Шестаков*

О ПЕСНИКИЊИ

Ирина Романовна Михашина је рођена на Уралу у граду Чајковски у Пермском крају, где је завршила музичку школу у класи „клавирске хармонике“, а у Лењинграду 1984. године Лењинградски електротехнички институт за везе професора М.А. Бонч-Бруевича.

Песникиња, писац, преводилац, композитор, уметник, јавна личност. Главни уредник међународног алманаха „Нови поглед“/ Невска формула. Руководилац Књижевно стваралачког удружења „Нови поглед“ (Литературное творческое объединение ЛитО „Свежий взгляд“).

Лауреат многих књижевних и музичких конкурса. Добитник низа захвалница и признања.

Аутор десет књига поезије и прозе. Песме су јој преведене на немачки и српски језик. Публикације у периодици у Русији и Србији.

О ПРЕВОДИОЦУ

Оливера Шестаков је рођена у Панчеву 1963. године. Завршила је Девету београдску гимназију и дипломирала на Грађевинском факултету Универзитета у Београду, на хидротехничком одсеку. Објавила је шест збирки песама. Члан је Удружења књижевника Србије. Песме су јој превођене на руски, енглески, немачки, италијански, холандски и арапски језик. Преводи с руског језика.

Живи и ради у Београду.